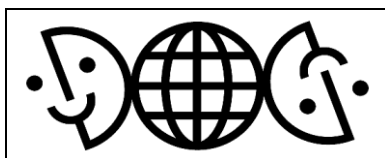

Suggestions liturgiques pour la célébration eucharistique

LE DIMANCHE DES PEUPLES

9 novembre 2014

32EME DIMANCHE TEMPS ORDINAIRE / C

***„Avec migrants et réfugiés:
vers un monde meilleur,,***

migratio

Office de la Conférence des évêques suisses pour la Pastorale des Migrants et des Personnes en déplacement

Rue des Alpes, 6, 1700 Fribourg www.migratio.ch
Tél. 026-510 15 05 Fax 026-510 15 06 info@migratio.ch

Le texte de ces propositions a été élaboré par le CRPL

DEDICACE DE LA BASILIQUE DU LATRAN – FÊTE 9 novembre 2014

SUGGESTIONS LITURGIQUES POUR LA CÉLÉBRATION EUCARISTIQUE

***Oraisons: cf. Missel romain Messe pour le développement
des peuples***

Monition d'ouverture

Chaque dimanche, frères et sœurs, nous sommes invités à nous rassembler au nom du Christ ressuscité. Cette année, par le hasard du calendrier, nous célébrons avec toute l'Eglise l'anniversaire d'un édifice, la basilique du Latran, cathédrale de l'évêque de Rome. Bien sûr il ne s'agit pas tant de fêter un bâtiment de pierre, mais bien un peuple, l'Eglise du Christ que nous formons et construisons. Avec tous les migrants et les réfugiés que nous côtoyons, laissons-nous appelés à devenir Temple de l'Esprit, temple vivant construit des pierres vivantes, si diverses culturellement, que sont tous les baptisés.

Préparation pénitentielle

- Seigneur Jésus, toi qui as voulu faire ta demeure chez tous les peuples et toutes les nations, prends pitié de nous.
℟. Prends pitié de nous.
- Ô Christ, toi qui es le Temple véritable en qui chacun peut trouver place, prends pitié de nous.
℟. Prends pitié de nous.
- Seigneur Jésus, toi qui fais de ton Eglise la demeure de l'Esprit Saint, prends pitié de nous.
℟. Prends pitié de nous.

LITURGIE DE LA PAROLE

Depuis que Jésus s'est fait l'un de nous, rien ne pourra nous séparer de Dieu; car Jésus est la vraie demeure du Père parmi les hommes. Nous sommes tous, depuis notre baptême, membres de son Corps qui est l'Eglise. Nous sommes appelés à en devenir des pierres vivantes, à être arche d'alliance, porteurs dans tout notre être de l'alliance que Dieu veut créer avec chaque homme.

Ez 47,1-2.8-9.12 Ps 45 (CNA p. 69) 1Co 3,9b-11.16-17 Alléluia CNA 215-13 Jn 2,13-22

Nous proposons ici le texte de la 2e lecture en langue italienne

Fratelli, voi siete l'edificio di Dio. Secondo la grazia di Dio che mi è stata data, come un sapiente architetto io ho posto il fondamento; un altro poi vi costruisce sopra. Ma ciascuno stia attento come costruisce. Infatti nessuno può porre un fondamento diverso da quello che già vi si trova, che è Gesù Cristo.

Non sapete che siete tempio di Dio e che lo Spirito di Dio abita in voi? Se uno distrugge il tempio di Dio, Dio distruggerà lui. Perché santo è il tempio di Dio, che siete voi.

Homélie

Cf. Message des évêques

Prière universelle

Notre Dieu, Père de tous, fait alliance avec tous. Nous sommes son peuple, prions-le avec confiance.

- Nous te prions pour tous les baptisés, pierres vivantes de l'Eglise: qu'ils vivent de ton Esprit.
- Nous te prions pour l'Eglise de Rome et son pasteur, le pape François. Et aussi pour l'Eglise de ce diocèse et son évêque Charles. Qu'ils témoignent de la Bonne Nouvelle de ton Fils.
- Nous te prions pour les Eglises diocésaines du monde entier; particulièrement pour celles qui sont représentées aujourd'hui dans notre assemblée: qu'elles soient inventives pour annoncer ton nom parmi les incroyants.
- Nous te prions pour nos assemblées liturgiques: que, dans leurs maisons de prière, elles demeurent dans l'action de grâce et l'espérance.

Dieu qui veux habiter parmi les hommes, béni sois-tu pour ton Alliance. Que ton envoyé, Jésus Christ, fasse de nous une éternelle offrande à la louange de ta gloire, toi qui vis et règnes pour les siècles des siècles.

℟. Amen

Prière eucharistique pour des circonstances particulières I
(cf. Supplément au Missel romain)

Chants

OUVERTURE ***Peuple de baptisés CNA 573***

Strophes en d'autres langues

Espagnol

2. Proclamad por doquier a todo el_mundo: / «Christo no_ha muerto_y su Reino_está cerca!» / Solo Él nuestro_andar puede_orientar / y librarnos de todos nuestros males.

Italien

2. Annunciamo al mondo che Lo_Ignora: / «Del Dio vivente il Regno_è vicino!» / Alla vita Lui senso donnera: / possa l'uomo dagli_idoli salvare.

Anglais

2. Let us say to this world which does not know Him: / «Go dis not dead! Close at hand is his Kingdom!» / He alone can give meaning to all life; / may He rescue mankind from its false standards.

Dieu est à l'œuvre en cet âge CNA 541

Strophes en d'autres langues

Portugais

2. Desde o longínquo norte ao sul, / em todos os recantos, / sai a mensagem do Senhor / da boca dos seus santos. / Povos, nações, ó atendei, / o seu apelo ouvi, / para a glória de Deus ir ao mundo inundar / como as águas cobrem o mar.

3. Com a bandeira de Jesus, / avante, caminhemos; / seu evangelho, a salvação, / ao mundo anunciemos. / Contra o

pecado e todo o mal / lutemos com vigor, / para a glória de Deus ir ao mundo inundar / como as águas cobrem o mar.

4. Nosso trabalho vão será / se Deus não for presente. / Ele o esforço aqui bendiz / e é quem nutre a semente. / Eia! aproxima-se o final! / Bem perto o dia vem / quando a glória de Deus há-de o mundo inundar / como as águas cobrem o mar.

Espagnol

2. De Oriente a Occidente, Dios / no cesa de llamar / mensajeros que harán su voz / potente resonar: / oh continentes, escuchad, / oh islas, canción alzado, / que al mundo la gloria de Dios cubrirá / cual las aguas cubren el mar.

3. Con las fuerzas que Dios nos da / marchemos sin temor; / anunciando la libertad / en Cristo el Salvador: / contra el pecado y el dolor / debemos con fe luchar, / que al mundo la gloria de Dios cubrirá / cual las aguas cubren el mar.

4. Nuestras obras son vanidad / sin el favor de Dios; / la cosecha en su mano está, / El es Rey y Señor: / pero se acerca el tiempo ya / y nada lo detendrá, / en que al mundo la gloria de Dios cubrirá / cual las aguas cubren el mar.

HYMNE APRES LA COMMUNION ***Nous qui mangeons le pain***
CNA 337

Strophes anglais

2. If only we would learn to live as brothers, / put faith to practice, truly care for others, / then we would do the will of Him who sends us, / whose love attends us.

3. Use for yourself our highest and profoundest, / so that, O Lord, with all men who surround us, / we may enjoy a world in Christ united, / so long awaited.

CHANTS DE L'ORDINAIRE EN LATIN

Gloria in excelsis VIII CNA 195 / *Credo* III CNA 222 / *Sanctus* XVIII CNA 241 / *Pater noster* CNA 281 / *Agnus Dei* XVIII CNA 292

CRPL

Salutation en langue italienne

“Migranti e Rifugiati: verso un mondo migliore” è il tema che Papa Francesco ci ha donato per la Giornata Mondiale del migrante e rifugiato 2014 e che i nostri vescovi in Svizzera ci invitano a meditare e celebrare per la “giornata dei popoli”.

La Svizzera ha una lunga storia di accoglienza; persone perseguitate per motivi politici e religiosi hanno trovato protezione e negli ultimi anni la Confederazione ha offerto asilo a migliaia di persone fuggite da conflitti in varie parti del mondo, tra cui i Balcani e il Medio Oriente. Inoltre sul territorio elvetico c'è una presenza di comunità straniere variegata, le cui percentuali superano la media europea. Ci confrontati con il fenomeno della mobilità umana sempre più crescente; nelle nostre città incontriamo donne e uomini in cammino “verso un mondo migliore”. Il migrante è segno di tutti coloro che, lasciato il proprio paese, sono alla ricerca di una vita dignitosa, libera dall'oppressione, sorretta da un salario dignitoso, tutelata dalle garanzie sociali; non si tratta solo di avere di più, ma di “essere” di più. Oltre i numeri, le statistiche, le percentuali ci sono le persone. Soltanto con “la promozione integrale della persona in tutte le sue dimensioni” possiamo passare da una “cultura dello scarto ad una cultura dell'incontro e dell'accoglienza”, e quindi, migliorare il nostro mondo. L'emigrazione cambia non solo il volto delle nostre città, ma anche quello delle chiese e delle comunità ecclesiali. Le comunità parrocchiali, le missioni linguistiche, la Caritas Svizzera, le Caritas regionali, i servizi sociali per i cittadini di altra madre lingua delle chiese cantonali sono impegnati in prima linea per promuovere la cultura dell'incontro e dell'accoglienza a favore dei migranti e dei rifugiati. Come cristiani siamo chiamati a vivere il dono dell'ospitalità fraterna; sin dalle origini, l'ospite designa colui che riceve e colui che è ricevuto. La si trasforma in caricatura quando l'accoglienza assegna all'altro un posto inferiore. Diventa l'espressione conservatrice delle disuguaglianze e delle ingiustizie, quando viene infranta la reciprocità tra i membri. La parola ospite assume allora un senso unico: colui che ha i

mezzi per ricevere. L'ospitalità, invece, stabilisce dei rapporti reciproci (1Pt 4,9).

L'ospitalità nasce a due condizioni: essa si basa sulla reciprocità dove dare e ricevere sono scambiati. Inoltre, testimonia una uguale dignità tra le persone. La Bibbia ci insegna così che l'ospitalità appartiene alla natura dei rapporti sociali. Essa umanizza perché rende fratelli, in quel Dio che “è Padre di tutti” (Ef 4,6). Le migrazioni, afferma Papa Francesco, possono far nascere possibilità di nuova evangelizzazione, aprire spazi alla crescita di una nuova umanità, preannunciata nel mistero pasquale: una umanità per cui ogni terra straniera è patria e ogni patria è terra straniera. Il mio augurio per la giornata dei popoli che vivremo assieme, parrocchie locali e comunità etniche, è che il sogno di Dio di un mondo migliore e di una vita piena contagi tutti noi e diventi realtà.

Don Carlo de Stasio

Salutation en langue espagnole

Queridos hermanos y hermanas:

Emigrantes y refugiados: hacia un mundo mejor.

Es el tema que ha elegido el Papa Francisco para la Jornada Mundial del Emigrante y del Refugiado de este año.

Nuestras sociedades están experimentando, como nunca antes había sucedido en la historia, procesos de mutua interdependencia e interacción a nivel global, que, si bien es verdad que comportan elementos problemáticos o negativos, tienen el objetivo de mejorar las condiciones de vida de la familia humana, no sólo en el aspecto económico, sino también en el político, cultural y religioso.

Toda persona pertenece a la humanidad y comparte con la entera familia de los pueblos **la esperanza de un futuro mejor**. Desde el punto de vista cristiano, también en los fenómenos migratorios, al igual que en otras realidades humanas, se verifica la tensión entre la bueno de la creación, marcada por la mano divina y el misterio del pecado y del mal.

El rechazo, la discriminación y la explotación de personas se contraponen a la solidaridad, a la acogida y a la fraternidad humana.

A pesar de los problemas, de los riesgos y de las dificultades que muchas personas deben afrontar el deseo de un futuro mejor, no sólo para ellas, sino también para sus familias les anima a emigrar.

La realidad de las migraciones, cada año más numerosas, en nuestra época de globalización, pide ser afrontada y gestionada de un modo más equitativo y eficaz buscando soluciones a corto pero sobre todo a largo plazo.

Nueva evangelización

Las migraciones pueden dar lugar a posibilidades de nueva evangelización, a abrir espacios para que crezca las

comunidades tradicionales existentes con la esperanza de que cada tierra extranjera se convierta en patria y cada patria se convierta en hogar.

Trabajar juntos por un mundo mejor es la mejor fórmula principal de caridad.

Ningún país puede afrontar por sí solo las dificultades actuales pues al día de hoy toda Europa y el mundo se ve afectado por el doble movimiento de inmigración y emigración.

¡Que Dios, Padre, Hijo y Espíritu Santo, por intercesión de santa María Madre, nos sostenga y acompañe en el camino de la vida.

Don Miguel Blanco

Salutation en langue portugaise

“

"Migrantes e refugiados: rumo a um mundo melhor"

Na sua mensagem para este dia, "*Migrantes e refugiados: rumo a um mundo melhor*", o Papa Francisco afirma: “Fugindo de situações de miséria ou de perseguição em vista de melhores perspectivas ou para salvar a sua vida, milhões de pessoas embarcam no caminho da migração e, enquanto esperam encontrar a satisfação das expectativas, muitas vezes o que encontram é suspeita, fechamento e exclusão; quando não são golpeados por outros infortúnios, muitas vezes, mais graves e que ferem a sua dignidade humana. A realidade das migrações, com as dimensões que assume na nossa época de globalização, precisa ser tratada e gerida de uma maneira nova, justa e eficaz, o que exige, acima de tudo, uma cooperação internacional e um espírito de profunda solidariedade e compaixão. É importante a colaboração em vários níveis, com a adoção unânime de instrumentos de regulamentação para proteger e promover a pessoa humana.”

À luz das palavras do Papa Francisco, perante o mundo atual “marcado pelos egoísmos e medos que não deixam que se abram as portas aos mais frágeis e vulneráveis, deixando-os tantas vezes sujeitos à violência e à morte” é necessário insistir perante os órgãos decisores da Europa para que garantam a solidariedade entre todos. Este apelo vai no sentido de que se ultrapassem as palavras no papel como é o que acontece hoje na maior parte das situações.

Neste contexto, somos todos chamados a colaborar numa cultura de hospitalidade, em comunhão com os gestos e as palavras do Papa e como testemunhas do amor de Deus pela humanidade, acolhendo os refugiados e os migrantes vulneráveis.

É urgente passar de “uma atitude de defesa e de medo, de desinteresse ou de marginalização - que, no final, corresponde precisamente à ‘cultura do descartável’ – para uma atitude que

tem por base a ‘cultura do encontro’, a única capaz de construir um mundo mais justo e fraterno”.

Que nas nossas Comunidades, possamos todo nós, com o exemplo e protecção de Maria, a Mulher e Mãe Migrante, vencer as dificuldades e estarmos unidos a tantos migrantes, tantos refugiados, nos seus sofrimentos e dor.

Pe. Aloísio Araújo

Salutation en langue croate

Sa seliocima i izbjeglicama na putu prema boljemu svijetu

Selioci i izbjeglice nisu nikakva novost ni posebnost suvremenoga svijeta

Cjelokupna ljudska povijest, uključujući i povijest spasenja, snažno je prožeta naslovljenom problematikom. Riječ je o procesima i potrebama duboko ukorijenjenim u svakom živom biću. S tim što je razuman čovjek, sposoban razmišljati i odlučivati, mogao sam upravljati tim povijesnim procesima, dok su nerazumna Božja stvorenja uglavnom slijedila svoje urođene nagone. Korjensko pojašnjenje dvaju naziva za dvije naslovljene skupine naših susvremenika, sadržano je u razlozima njihova (pre)seljenja ili bježanja iz rodnoga kraja i matične domovine. Riječ je uglavnom o opravdanoj težnji za boljim i dostojanstvenijim životom, odnosno o razložnom strahu za vlastiti goli život i živote članova svoje obitelji. Svu tegobu izbjeglištva osjetila je i sama Sveta obitelj bježeći u Egipat pred Herodovim krvnicima. Kroz ta bolna iskustva u ne tako davnoj prošlosti prošli su desetci tisuća Hrvatica i Hrvata koji danas sretno žive i rade u Švicarskoj.

Temeljitiji nadzor uvelike bi koristio svima

Svakodnevna događanja nedvojbeno svjedoče da svi koji su pod 'izbjegličkim plaštem' došli u Europu, nikako ne spadaju u tu istinski ugroženu skupinu ljudi. Javna je naime tajna, temeljena na iskazima samih doseljenika, da se u te izbjegličke 'konvoje' moglo upasti samo ako se na ruke posrednika (krijumčara) unaprijed položio značajan iznos novca. A to, pak, znači da oni istinski siromasi, bez obzira na stupanj njihove stvarne ugroženosti, u ovom selilačko-izbjegličkom procesu ostaju 'izvan igre'. Stoga se nužno nameće pitanje: Koji su to razlozi, ako već nisu materijalni, nagnali tolike pojedince i obitelji da se odluče za avanturu zvanu Europa? U Europi, čini se, još uvijek najlakše 'prolazi' tvrdnja pridošlih izbjeglica da

bježe od političkoga progona i straha za vlastiti i živote članova svoje obitelji. Smatram da te tvrdnje, bez temeljite provjere, ne bi trebalo olako prihvaćati i posebice kada je riječ o izbjeglicama iz zemalja u kojima nema neposredne ratne i ine opasnosti. Činjenica da se nerijetko u izbjegličkim prihvatilištima kriju ljudi sumnjive, pa i kriminalne prošlosti, najrječitije govore u prilog temeljitijoj provjeri tražitelja utočišta u razvijenijim zemljama zapadne Europe.

(Ne)opravadani strahovi i otpor domaćega pučanstva

Mišljenja sam da su politikanstski napadi, najčešće lijevih političkih opcija, na spontan otpor domaćega pučanstva prema neselektivnom prihvaćanju izbjeglica, uglavnom neutemeljeni. Dostatno je, primjerice, u bilo koje vrijeme dana proći pored gradskih parkova diljem Europe, pa i Švicarske. Prizor je, i posebice za ljepših dana, uvijek istovjetan. Ti su parkovi svakodnevice puni mladih, zdravih i radno sposobnih izbjeglica i tražitelja azila, koji su te javne gradske površine za odmor pretvorili u svoje rekreacijske terene s kojih, tijekom čitavoga dana, odliježe smijeh i veseli povici razigranih i bezbrižnih azilanata. I tavrni uzroci njihova dobrog raspoloženja vidljivi su na svakome dijelu javnih površina na kojima borave. Takvi prizori u slučajnim prolaznicima, pa i onim najtolerantnijim, koji teško rade od jutra do sutra kako bi prehranili svoju obitelj, bude spontan otpor protiv površne i neselektivne politike prihvaćanja i zbrinjavanja izbjeglica i tražitelja azila. Ako se sve ovo ima na umu, lakše će se razumjeti podvojeni osjećaji domaćih ljudi prema doseljenicima na njihova područja – lakše će se razumjeti česte promjene njihova raspoloženja, koje se kreće od osjećaja solidarnosti i spremnosti na prihvaćanje drugih i drukčijih, do potpunoga odbacivanja i nesprenosti na bilo kakav kontakt i suradnju s njima.

Crkva u procjepu između konkretne stvarnosti i svoga izvornoga poslanja

Crkva je, sukladno svom izvornom poslanju i Kristovoj izričitoj zapovijedi: „Pođite po svemu svijetu i učinite mojim učenicima sve narode!“, pozvana prihvatiti pripadnike svih naroda – svakoga ugroženog pojedinca i ponuditi mu evanđeoski navještaj. Stoga Crkva u seliocima i izbjeglicama ne smije, poput većine drugih nadležnih ustanova, gledati samo tehnički problem koji treba nekako riješiti, nego braću i sestre koje treba prihvatiti, zaštititi i ljubiti. Selioci i izbjeglice su, u konačnici, izniman dar samoga Stvoritelja koji nam šalje kako bismo se djelatnije uključili u izgradnju pravednijega društva, savršenije demokracije i boljega svijeta. No ni Crkva, ako želi sačuvati svoju poslovičnu vjerodostojnost, ne smije u svojim nastojanjima zanemariti činjenice o kojima je već bilo govora u ovom prigodnom proslavu.

P. Mićo Michael Pinjuh

